lahhingisse waesel wisil hukka sanud, mitto tee peal, mitto laewade peal surnuks tallatud ja jokke arrauppund. Sest kui nemmad joe ja laewatte jure said, siis kippus ikka teine teise ele laewa sisse ja pudis keigeessite ülle joe sada, se labbi said monned laewad nenda tais et nemmad hopis allawausid ja keik innimessed arrauppusid. Ja se ep olnud weel nende waewa ots. Sest üks ossa meie soa-waest piddi neid üllesotsima, kes seie pole jogge tuggewatte linnade wario alla ollid poggenend. Ühhe linna jures, Ismail nimmi, leiti kats kümmend tuhhat. Agga ni pea kui nemmad meie rahwast nähha said, laksid nemmad laiale. Nemmad olleksid kül woind linna wallide ja tükkide al warjul olla, agga nemmad oll d jo ni sure kartusse sees et nemmad ennast laskid aiada otsekui lamba karja. Meie rahwas woitis sedda linna ka arra ja sai selle seest jälle

jälle paljo tükkisid ja muld söa-riisto sagiks Sellesamma joe äres ollid weel teised head ja tuggewad linnad, neid woeti ka arra. Turkid kes nende sees ollid, ja moõga terra eest arrapeäsnud, said lubba minna kussa nemmad tahtsid, sest meie ei holind ennam neid wangi wötmast, wangid ollid meil agga tülliks. Need Turkid kes omma koto said, kiitsid kui paljo sedda armo mis meie rahwas nende wendadele olli teinud. Nemmad issi ollid agga oppinud keik risti rahwast, mis nemmad tal kätte said, hirmsaste pinama ja ilma armota tapma. Sepärast pannid nemmad wägga immeks et meie pealikkud ja soldatid nende wasto, kes nende kätte sattusid, ni armolissed ollid, ja neid ei pirand egga tapnud. Jubba nemmad sedda mitto kord ollid nähha sanud, keigeennamiste siis, kui neid tuhhat meest siin pool jogge wangi woeti, ja

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1773, lk. 18